

CAT

L' EVOLUCIÓ

Sindikats

alternatiu

Núm. 89 Gener/Febrer 2003

...no tengo trono ni reino...

...ni nadie que me comprenda...

...pero sigo siendo...

...el Rey!!!

Qui no el conegui, que el compri.

SUMARI

EDITORIAL	3
ACTIVITAT SINDICAL	5
Pancho Villa	5
Experimento singular	9
PROFESSIONAL	12
Estic cremat	12
EL GOZO DE SER MOZO	14
SOROLL DE FONTS	15
Churri, part II	15
La laca que rie	17
...o sea, Baqueira	18
Coloso en llamas	18
No és això...	20
Erase una ves..	21
Més queixes	23
CAT ESPORTIU	25
KANYA & KONYA	27

EDITA
CAT

Col·lectiu Autònom de Treballadors-
Mossos d'Esquadra
Dep. Legal: B-13161/99

CAT-ME

HORARIS
de 9:00 a 20:00

TELÈFONS

93 485 03 50

FAX

93 309 44 80

URGÈNCIES

1 92

www.ccatme.es.vg

ccatme.com

C/ Baixos 1^a
elona
Base)

EDITORIAL

Vet aquí que el govern de la Generalitat ha aprovat la modificació de la llei que permet la implantació en el si del cos de MMEE dels anomenats sindicats generalistes. Aquesta modificació unilateral, adjectiu que li adjudiquem pel fet de la discreció amb que s'ha dut a terme, ja hauria de ser prou sospitosa. Quan el govern convergent modifica una llei d'aquesta manera o publica un decret adoptant els tràmits formals sense donar resposta clara a les objeccions que puguin fer els afectats, totes les sospites són fonamentades. En aquest cas, ja les podem corroborar. En efecte, els beneficiaris de la implantació dels grans sindicats en el nostre Cos no els obtindran els teòrics destinataris, els treballadors i professionals que el formem, si no que seran el Govern de la Generalitat el que efectua una jugada de mèrit que li serà de gran utilitat a l'hora de negociar els assumptes del Cos i, en segon terme, els propis sindicats, que s'introdueixen en un cos policial encarregat de la seguretat a Catalunya, amb tot el que això representa, que fins ara els hi era aliè. El regalet que ens ha deixat en Pomés, que d'això es tracta, arriba en un moment clau, ja que les eleccions sindicals s'han de celebrar a mitjans d'enguany. Si no posem remei entre tots, aquesta mesura contribuirà no precisament a l'avenç de les condicions laborals dels mossos, sinó a que continuem com un cos de policia dormit i inerme, sense participació pròpia en els processos de presa de decisions que li afecten o en la redacció de les normes reguladores de la seva funció. No oblidem que, gràcies a la política de pactes entre govern i sindicats, continuem com un cos enormement polititzat, al servei dels interessos d'un partit polític determinat.

No és l'editorial d'una revista sindical el lloc adequat per exposar la estratègia de les grans organitzacions sindicals i les fórmules de negociació que empren amb els governs o les patronals. Sí hem d'advertir, perquè és la nostra obligació, que les meses de negociació i els paquets d'intercanvi que s'hi negocien, corresponen a conceptes que porten el prefix macro. Per dir-ho d'una altra manera, el futur que ens espera als mossos en cas de triomf d'aquests sindicats és que els nostres interessos, les nostres condicions laborals, es negociïn conjuntament amb els d'altres sectors productius, el sector del metall posem per cas, o qualsevol d'altre que pugui estar en discussió en aquell moment. Evidentment, la imatge que es veurà a l'exterior no serà aquesta, és clar, ni els afectats tindran la percepció de formar part d'un intercanvi. Així, d'acord amb els interessos respectius i la situació política i sindical, ambdues parts, govern i sindicats, cediran o incrementaran la pressió d'un

EDITORIAL (continuació)

sobre l'altre fins que arribin a una cordial fórmula, presentable conjuntament als electors/afiliats com una victòria quan, prèviament, el repartiment dels papers ja ha estat pactat, la majoria de vegades, en els passadissos del Palau, del Parlament o d'alguna conselleria amb suficient pes específic.

Per això, des del CAT, sense voler entrar ara en altres consideracions, hem de donar la veu d'alarma a tot el col·lectiu. Per implementar aquesta estratègia, tant el govern com les mateixes organitzacions implicades faran servir, en una primera fase que ja va començar fa temps, tota mena de tàctiques mercantilistes, per vendre el producte de la manera més genuïna i adequada a la nostra economia de consum. Més endavant veurem aparèixer les estratègies de desprestigi i criminalització de les organitzacions que puguin obstaculitzar la seva implantació. Compte, però, amb la qüestió perquè difícilment veurem un xoc frontal entre els dos grans sindicats, que ja van negociar en el seu moment la versió sindical de la convenció de Viena, per impedir l'ús de determinades maniobres en el particular tête à tête que mantenen ambdós. No obstant això, enfront d'organitzacions corporatives i de menors dimensions, com el CAT, l'ús de tàctiques brutes no sols esta permès sinó que és auspiciat des de l'administració. L'escissió del SAP (històric) l'any 98, fruit, entre d'altres coses, d'un amigable concordat entre UGT i la Direcció General de Seguretat Ciutadana ens ho demostra. D'altra banda, les maniobres d'aquest tipus sembla que són, hores d'ara, moneda comú dins dels procediments de treball d'aquests sindicats, com 4 anys més tard ho demostrà l'expulsió fulminant de membres d'un altre sindicat del Cos que s'oposaven a la integració amb una d'aquestes macro-organitzacions.

Les explicacions d'aquest fenomen poden ser complexes però al CAT, partint de la màxima einsteniana de què l'explicació més senzilla és sempre la millor, creiem que les coses són més planeres. El caramel de la formació sindical, la varietat de fórmules que emmascaren retribucions encobertes, els nexes i els contactes amb la política, la possibilitat d'obtenir beneficis personals mitjançant una relació estreta amb l'administració etc.. són les motivacions més plausibles que poden justificar el comportament de determinats sindicalistes. Per això, no ens estranyarà que d'aquí a les eleccions al CAT se'l titlli de reducte de radicals, sindicat d'extremistes o qualsevol altra denominació que serveixi per apaivagar, amb la demagògia de la por que va directe als budells, els esperits dels que estan desencantats i decebut amb la institució i que potser ens veuen com una alternativa legítima per votar-nos. Esperem, per tant, que la gran majoria d'integrants del Cos prenguin consciència de quina és la realitat de les seves condicions laborals i professionals i aspirin a millorar-les. Per fer-ho, caldrà prescindir també dels cants de sirena del merchandising sindical, que vol seduir els mossos amb propostes de cursos homologats, de temaris amb coloraines i altres bagatel·les que emmascaren les actuacions d'uns sindicats col·laboradors de l'Administració però que no fan ni faran res per acabar amb la situació de desencís i fracàs corporatiu que ja comença a ser permanent i de le que no en volem ser còmplices. Al CAT confiem en redreçar-la, però ho hem de fer entre tots. Les urnes són el primer pas per fer una reflexió profunda sobre l'afiliació sindical i el destí del vot, més enllà d'unes propostes que enlluernen els ulls però emboten el judici. No us deixeu enganyar: voteu CAT.

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació i anàlisi sindical i professional. El Col·lectiu Autònom de Treballadors-Mossos d'Esquadra no comparteix, necessàriament, les opinions expressades en aquestes planes pels seus col·laboradors

ACTIVITAT SINDICAL

PANCHO VILLA? NOOO...!!! HOMER SIMPSON...!!!

No fa massa anys, la Reial Acadèmia de la Llengua Espanyola va incloure entre les definicions de la paraula bananero la que equival a tercermundista, per raó de l'origen sud-americà de la paraula. En aquestes latituds, el mot s'ha emprat adequadament per equiparar el tarannà de determinats polítics amb els caricaturescos dictadors que han aparegut en molts països d'aquell continent. Tot i que les formes d'assumpció del poder són la gran diferència entre els dèspotes de l'hemisferi sud i els dirigents que hem de patir al nostre país, ambdues espècies comparteixen alguns trets característics. A tall d'exemple, podem rememorar episodis de la paròdia literària i la cinematogràfica que han perpetuat en la nostra memòria la volubilitat i el desordre en la presa de decisions de molts d'aquests tràgics bufons, producte, la majoria de vegades, d'una immaduresa i una manca de preparació evidents per a l'exercici de la tasca assumida o encomanada. Sense oblidar la basarda que provoca el golafre parasitisme amb el que s'aferren al càrrec públic malgrat que la calamitat i el desastre siguin els fonaments de la seva gestió. A l'igual que els vel·leitosos emperadors romans, senyors de la vida i la fortuna, sembla que alguns polítics es lleven al matí amb l'única finalitat de traslladar a la cadena de decisions la ruïna domèstica de la nit anterior o el triomf ocasional i tardívol, que de tant en tant ja toca, fins i tot a personatges tant funestos.

Entre el paisatge agrisat i àrid de la política d'aquest petit país, hi trobem uns quants

Carta del CAT al Director General de Seguretat Ciutadana:

A/ Sr. Xavier MARTORLL i VILLALOBOS, Director General de Seguretat Ciutadana.

Sr., hem pogut veure publicat al DOGC un concurs a través del qual es pretén contractar el serveis d'empreses privades de seguretat per assumir la vigilància de molts edificis públics, alguns dels quals estan, ara com ara, sota la vigilància de membres d'aquest Cos.

És per això que tenim molt d'interès en obtenir informació sobre les següents qüestions:

- Quants mossos d'esquadra i a quins edificis deixaran de prestar servei de vigilància.
- Quin tractament legal es donarà als casos en que aquests agents posseeixin la plaça en propietat.
- A on aniran destinats els agents que a resultes d'aquest contracte deixin de treballar a l'ASE.

Li preguem ens informi sobre les qüestions plantejades.

Atentament,

Enric ALSINA ILLA, SG del CAT.

Barcelona a 21 d'octubre del 2.002.

ACTIVITAT SINDICAL

Resposta del Director General de Seguretat Ciutadana:

 <p>Generalitat de Catalunya Departament de Justícia i Interior Secretaria de Seguretat Pública Direcció General de Seguretat Ciutadana</p>	<p>18-12-02</p> <p>Generalitat de Catalunya Departament de Justícia i Interior Secretaria de Seguretat Pública Direcció General de Seguretat Ciutadana</p>
<p>Enric Alsina Illa Secretari General del COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS-MOSSOS D'ESQUADRA Tànger, 48, baixos 08018 BARCELONA</p>	<p>Número : 60065 - 258950 / 2002 Data : 11/12/2002 Hora : 15:26:31 Resistre de sortida</p>

Senyor,

Respecte al escrit de 21 d'octubre de 2002 en el que manifesteu el vostre interès per tenir informació relativa a la vigilància d'edificis públics us faig saber que s'està donant estricta compliment a les previsions contingudes en la normativa vigent i cada situació concreta és valorada, es procedeix a la seva execució i a donar la informació pertinent a qui li pertoca en el moment oportú.

Cordialment,

Xavier Martorell i Villalobos
 Director General de Seguretat Ciutadana

Barcelona, 4 de desembre de 2002
 SGRH/mp

exemples d'aquesta mena de dirigents. En el Cos de Mossos, en concret, l'exemple més clar de polític bananero -n'hi ha d'altres- és el Director General de Seguretat Ciutadana. És un exponent del vertigen que provoquen les altures del poder quan no s'està preparat per a exercir-lo. Per aquesta raó, pren decisions erràtiques i altres simplement desconcertants sinó fos que afecten la vida d'una gran quantitat de persones. L'escassa capacitat de fer política no és obstacle per exercir les funcions al capdavant d'una direcció general estratègicament important, ni és una decisió innocent de la cúpula que governa el país. Per això, els que remenen les cireres del cistell dels Mossos tenen prou cura de posar al capdavant del Cos algú que sigui indiferent als atacs de sindicats i partits a la línia de flotació de la gestió política i, en segon lloc, tingui prou capacitat per complir estrictament les ordres superiors sense plantejar-se massa iniciatives pròpies. Només l'ànsia per seguir les passes del seu mestre, el conseller Pomés, i arribar a una conselleria després de passar per la Direcció General, el deuen motivar apropiadament. Però si alguna cosa bona poden tenir els de CiU és que no són uns tanoques. Més val que s'assegui i aprengui a fer punt de creu per no avorrir-se en l'espera del que s'endevina com un efímer horitzó polític. Per a recolzar la pobre opinió que tenim i posar de manifest les raquíques capacitats i aptituds que té, tot sigui dit en la seva condició d'home públic, publiquem dues cartes escollides

AUTOCASIÓN

Vehículos de Ocasión garantizados por la red Volkswagen

VOLKSWAGEN

Barna Wagen

VOLKSWAGEN BORA V6
(204 cv), año 2001, 4 Motion, piel,
full equipo, 5.000 Km, 25250 Euros

VOLKSWAGEN GOLF 1.6 Highline,
(105 cv), año 12/2001, 5 puertas, módulo técnico,
climatizador, 3.000 Km, 16750 Euros

VOLKSWAGEN GOLF 1.9 TDI
(90 cv), año 10/2001, concept-line, 5 puertas,
8.000 Km, 17130 Euros

VOLKSWAGEN SHARAN 1.8 T
(150 cv), año 2001, confort-line, 5 puertas,
7.500 Km, 25250 Euros

- Vehículos totalmente revisados
- Garantía Europea
- Asistencia 24 horas
- Prueba sin compromiso

VOLKSWAGEN BORA 1.6
(105 cv), año 9/2001, concept-line, 4 puertas,
10.000 Km, 15950 Euros

VOLKSWAGEN BORA 1.9 TDI
(130 cv), año 2001, 4 motion, piel, clima, xenon,
equipo c.disc, 4 puertas, 10.000 Km, 24950 Euros

Estem molt a prop teu
Barna Wagen, S.A.

Ps. Vall d'Hebrón, 101.

Tel. 93 212 33 66 -08035 Barcelona

Av. Meridiana, 16-18 cantonada Sardenya

Tel. 93 320 83 83 -08018 Barcelona

ACTIVITAT SINDICAL

amb esforç entre el munt de bunyols que ens proporciona diàriament amb el seu treball, però qui vulgui pot consultar-les totes a la web del CAT i passar una bona estona de riure . La primera és una carta que envia el CAT per demanar informació sobre la vigilància privada a edificis públics. Com que no tenim l'obsessió lingüística que envaeix el cervell d'alguns nacionalistes, és possible que hi hagi alguna falta ortogràfica o algun error gramatical, o molts/es. En qualsevol cas, les persones que la llegeixin no poden arribar a una altra conclusió que la carta és correcta, escrita en un to educat i clara pel que fa al missatge que vol transmetre. Res que justifiqui la segona carta, que és la resposta a l'anterior, signada pel Director General de Seguretat Ciutadana.

L'ELEGÀNCIA DE LA IRONIA S'HA DE BASAR EN LA REALITAT I NO EN LA SEVA MANIPULACIÓ

És indescriptible i, per aquesta raó, cal llegir-la amb atenció per fer-se'n càrrec. Es fa palesa la immoralitat amb la que actua com a servidor públic, sense el més mínim sentit del pudor, de la vergonya i de la decència política. Ja l'entendem, és clar que si, com el pot entendre qualsevol que la llegeixi. El Director pretén ser irònic amb nosaltres però manifesta alguns problemes per expressar aquesta qualitat de manera adequada. L'elegància de la ironia s'ha de basar en la realitat i no en la seva manipulació, ja que deixa de ser ironia per convertir-se en paròdia i aquesta, recordem-ho bé, només la fan creïble els pallassos o els artistes davant d'un escenari. En no ser conscient de les seves limitacions, transforma la política en una fanfarronada sense cap sentit i deixa veure clarament la petita, ínfima, diminuta, esquifida i escarransida talla que té com a polític. Algú necessita una confirmació? Doncs bé, recordem que el CAT representa una bona quantitat de persones, més de les que ell voldria, i amb la seva contestació ha faltat al respecte a totes elles que, a més de policies, són ciutadans. Sabem que la nostra opció sindical és com un gra en el cul, molesta i persistent, però el director demostra no tenir el mínim coneixement d'allò que pomposament s'anomena esperit de servei, que és quelcom que hauria de formar part del bagatge de tots els funcionaris i càrrecs públics. Ni té sentit de la cultura democràtica ja que no hauria escrit una resposta com aquesta o, després d'escriure-la, dimitiria. El menyspreu d'un càrrec públic envers els ciutadans només s'engoleix sense protesta en les repúbliques bananeres, perquè no hi ha més remei. En la democràcia no tenim perquè tolerar actituds indecents i deshonestes com la d'aquest senyor que també està al nostre servei. Malauradament, a Catalunya disposem dels mitjans de control escaients però no gaudim de la tradició de funcionament democràtic d'altres països, amb unes institucions més depurades en el servei al ciutadà. La diferència, per veure-ho més clar, és que a Anglaterra aquest senyor no dimitiria, el cessarien directament, mentre que sobreviuria plàcidament en un lloc com Veneçuela. Però com que no vivim en un país sud-americà l'actuació, no ja bananera, sinó grollera, insolent i ordinària del senyor -som generosos en el tractament- director, fa que comparem les seves accions polítiques amb les d'un personatge que, com ell, ha fet de la mala educació un estandard i de la impertinència una divisa: en Homer Simpson. Això si, al menys en Simpson serveix per fer riure.

EL CAT REPRESENTA UNA BONA QUANTITAT DE PERSONES, ..AMB LA SEVA CONTESTACIÓ HA FALTAT AL RESPECTE A TOTES ELLES QUE, A MÉS DE POLICIES, SÓN CIUTADANS

ACTIVITAT SINDICAL

UN EXPERIMENTO SINGULAR

Sin contar los países en vías de desarrollo, atendiendo a la falta de estructuras consolidadas que padecen en algunas ocasiones y la ausencia de identidad propia frente al ejército en otras, debe haber en el mundo algunos centenares de cuerpos de policía. Posiblemente sea un cálculo excesivo pero hay que tener en cuenta, además, la fragmentación competencial del trabajo policial en algunos países, como bien sabemos por experiencia. Lo destacable en todo caso, aparte del mayor o menor número, es que en el seno de todos estos cuerpos policiales, los de nuestro entorno principalmente, y como pasa en el Cos de Mossos d'Esquadra, existen unas organizaciones que se dedican a la defensa del interés colectivo de sus miembros. Llámense sindicatos o asociaciones, en todas las policías del mundo hallaremos instituciones dedicadas a mejorar las condiciones laborales y profesionales de las personas que trabajan en ellas.

EN TODAS LAS POLICÍAS DEL MUNDO HALLAREMOS INSTITUCIONES DEDICADAS A MEJORAR LAS CONDICIONES LABORALES Y PROFESIONALES DE LAS PERSONAS QUE TRABAJAN EN ELLAS.

Mirando a nuestro alrededor, al Cos de Mossos, el origen de estas organizaciones no puede ser más turbio, en lo que parece un contrasentido frente al propósito con el que nacen. A mediados de la década de los 80, cuando sólo se habían incorporado al Cos las dos primeras promociones de Mossos, además del centenar escaso que provenían de la antigua Diputación, la Administración catalana permitió, es decir, auspició la creación del primer sindicato de policía del Cos de Mossos d'Esquadra, la UPC.

Como ya se ha dicho hasta la saciedad aunque nunca habrá suficientes foros para recordarlo, los jóvenes cachorros de la progenie pujolista y los correligionarios demócrata-cristianos unionistas se preparaban entonces, es un decir, para ejercer el mando de un cuerpo de policía joven, nacido en el seno de una democracia en pañales y que, por tanto, demandaba unas

estructuras organizativas acordes, lo que incluía en el paquete, a su pesar y por así decirlo, una organización que representara los intereses profesionales de las personas que trabajaban en dicho cuerpo. Se presentaba, pues, una excelente oportunidad para manipular desde el origen tal organización y el espíritu envalentonado por la victoria casi total de las milicias convergentes hizo el resto. Del autárquico vacío corporativo con que CiU dotó al Cos de Mossos nació, así, una entidad estigmatizada ideológicamente, la UPC, improductiva incluso para la finalidad a la que iba destinada pero con la impronta característica del incestuoso narcisismo nacionalista, incapaz de engendrar una organiza-

ción que no estuviera de algún modo ligada al fin último del hecho diferencial catalán, en su versión 1.0.

CON LA IMPRONTA CARACTERÍSTICA DEL INCESTUOSO NARCISISMO NACIONALISTA, INCAPAZ DE ENGENDRAR UNA ORGANIZACIÓN QUE NO ESTUVIERA DE ALGÚN MODO LIGADA AL FIN ÚLTIMO DEL HECHO DIFERENCIAL CATALÁN, EN SU VERSIÓN 1.0.

En cualquier caso, el sindicalismo asociado a la UPC nació bajo el paraguas ideológico de la coalición gobernante (los elementos de Unió Democràtica fueron decisivos en su creación) y en aquellos ya lejanos tiempos no sirvió para otra cosa más que como plataforma de promoción de la carrera profesional de algunos de los retoños más aventajados del gallinero pujolista. Así transcurrieron los acontecimientos hasta que en el año 89 aparece el SUME y, ya en los

ACTIVITAT SINDICAL

90, el SAP (histórico), sindicatos que ya merecen tal denominación, de acuerdo a la idea general que sobre ellos se tiene. El Cos de Mossos es todavía territorio vedado para los sindicatos generalistas, y el SAP (histórico) constituye una peculiar aparición. Por primera vez en el seno de un cuerpo de policía, plantea una original forma de gestión y organización internas, en coherencia con la ideología libertaria de sus fundadores: la democracia asamblearia. El nacimiento del SAP (histórico) es, en efecto, un fenómeno raro desde el punto de vista sindical, insólito desde el policial y original en la heterodoxia del análisis político-social que demanda su presencia entre las organizaciones sindicales del Cos de Mossos d'Esquadra. Para que no pase lo mismo que con el exconseller Pomés, cuyo simplismo despachaba alegremente el tema con la ya célebre cita de "aquests són uns radicals, amics de fer merder", lo que demuestra que no entendía en absoluto lo que estaba ocurriendo en el Cos que el dirigía (no es el único, el Director General también obtiene un suspenso galopante, pero ese es otro tema que tratamos en la portada de este mismo número, con artículo en la pág.7) sería necesario hacer un ejercicio de revisión de la historia reciente de Cataluña, algo que va más allá de las pretensiones de este artículo. Como antecedente histórico basta con decir, a los efectos que aquí nos interesan, que el anarcosindicalismo español es fundamentalmente de origen catalán y que, durante la guerra civil, los anarquistas participaron tanto en el gobierno central como en el catalán. Un capítulo aparte merecerían las experiencias colectivistas de esta época, aunque sólo sea por elucubrar sobre la evolución que hubieran tenido de no ser por la contienda.

POR PRIMERA VEZ EN EL SENO DE UN CUERPO DE POLICÍA, PLANTEA UNA ORIGINAL FORMA DE GESTIÓN Y ORGANIZACIÓN INTERNAS, EN COHERENCIA CON LA IDEOLOGÍA LIBERTARIA DE SUS FUNDADORES: LA DEMOCRACIA ASAMBLEARIA.

En Cataluña tenemos, pues, una tradición sindicalista de tendencia libertaria con más de un siglo de historia. Empero, el adjetivo libertario requiere, que no necesita, una definición más específica en el inventario de las ideologías, puesto que su singularidad pone a disposición de sus enemigos una batería de argumentos basados las más de las veces en la demagogia y la manipulación o, cuando menos, la referencia anterior al exconseller es suficiente para comprender que el calificativo sobrepasa el ámbito de reflexión personal que muchos individuos destinan a las ideas. Tal ampliación se hace más imprescindible por cuanto la constitución de un sindicato de estas características es un fenómeno, como se decía más arriba, único en la historia de los sindicatos de policía.

NO CABE ADJUDICAR AL MOVIMIENTO LIBERTARIO ACTUAL LAS CUALIDADES QUE TRADICIONALMENTE SE ASIGNABAN A LAS ORGANIZACIONES ANARQUISTAS

Entrando en materia, pues, no cabe adjudicar al movimiento libertario actual las cualidades que tradicionalmente se asignaban a las organizaciones anarquistas de la misma forma que no cabe especular con colectivizaciones en pleno dominio del imperio capitalista, más aún después de comprobar el fracaso del socialismo real y otros gravosos experimentos llevados a cabo en diferentes países. Tampoco el remanente social de nuestro país, como los del entorno, está por la labor del cambio y menos de la revolución social sinónimo, en este caso, de fuga, ahora que sabemos

que somos ricos y guardamos un rinconcito de nuestro corazón para el consumo de imposibles, faltaría más.

ACTIVITAT SINDICAL

La adaptación o sería mejor decir *L'Evolució* del pensamiento libertario en el siglo XXI continúa, eso sí, con el empeño de conseguir la máxima libertad posible del individuo, dentro del esquema de funcionamiento democrático de los actuales regímenes políticos. La labor del CAT en el seno del Cos de Mossos d'Esquadra se inicia, pues, con el anhelo de que la organización funcione bajo dicha premisa siendo, además, una tarea didáctica en la que se trata de implicar a todos los individuos que forman parte del colectivo, especialmente a aquellos que no se integran en la estructura del sindicato, a partir de otra proposición de base de las ideas libertarias: el altruismo. Por esta razón, siempre, y hasta donde los medios materiales del sindicato lo han permitido, el CAT ha apoyado a todos los mossos que han solicitado algún tipo de ayuda ante cualquier incidencia laboral o profesional, aunque estuvieran afiliados a otros sindicatos. No es raro, pues, que el exconseller Pomés manifieste una ignorancia suprema cuando califica el CAT como radical. Nada más alejado de los postulados del sindicato que el egocentrismo materialista y la codicia de la que hace gala la formación política a la que está adscrito el conseller. Como ha ocurrido muchas veces durante la historia, se anatematiza lo que no se entiende.

SE TRATA DE IMPLICAR A TODOS LOS INDIVIDUOS QUE FORMAN PARTE DEL COLECTIVO, ..., A PARTIR DE OTRA PROPOSICIÓN DE BASE DE LAS IDEAS LIBERTARIAS: EL ALTRUISMO.

Abundando en el tema, nuestra organización se caracteriza también, y no es un contrasentido en el ámbito libertario, por su apoliticismo, lo que no significa ausencia de objetivos políticos, porque algunos de los objetivos que pretendemos alcanzar y que afectan a todo el Cos de Mossos son eminentemente políticos. Pero lo más importante es la variedad de opciones

EL APOLITICISMO DEL CAT HAY QUE INTERPRETARLO EN UN SENTIDO DE NEUTRALIDAD EN LO QUE SE REFIERE A LA IDEOLOGÍA POLÍTICA PROPIAMENTE DICHA Y RESPECTO DE TODOS SUS MIEMBROS

ideológicas que tienen acogida dentro del sindicato, sin que ello represente un obstáculo para el desarrollo de las acciones sindicales. Por decirlo de otro modo, el apoliticismo del CAT hay que interpretarlo en un sentido de neutralidad en lo que se refiere a la ideología política propiamente dicha y respecto de todos sus miembros, y en un sentido instrumental cuando pueda referirse a un objetivo sindical, puesto que entonces interviene el interés general, expresión que, aunque degradada por el demagógico uso a que ha sido sometida, resume perfectamente el trabajo que hacemos desde el CAT.

Aún así, en el Cos de Mossos d'Esquadra hay muchos compañeros que no entienden la filosofía del sindicato y su ignorancia engendra el miedo que los lleva hacia otras organizaciones, que no son representativas de ningún interés corporativo aunque lo disimulen muy bien con toda la parafernalia de cursos y el resto de bazofia ideológico-sindicalista que suelen vender. En muchas ocasiones nos preguntamos qué motivos tiene una persona para afiliarse a un sindicato concreto. Ha leído sus estatutos? Conoce cuales son sus derechos como afiliado? Sabe quienes son sus dirigentes? Porque nos cuesta creer que las personas no alcancen a ver más allá de unos temarios de oposiciones o de unos cursos de mentirijillas y no se planteen quién, cómo, dónde y de qué manera se defienden sus derechos laborales y profesionales. A ellos, especialmente, es a quienes queremos convencer de que se hallan ante la oportunidad de participar en este peculiar fenómeno que constituye el CAT en el seno de un cuerpo policial. Somos únicos en todo el mundo. Quién quiere formar parte de un experimento singular?

PROFESSIONAL

ESTIC CREMAT!!

En el món laboral la paraula "cremat" resulta familiar. D'ús freqüent entre els treballadors dels sectors més variats, fa referència a un estat de deteriorament de la persona com a conseqüència de la pràctica professional i el desgast que això comporta a tots els nivells. Dins el nostre àmbit, té unes connotacions específiques. Pot emprar-se amb relació a aquells funcionaris que en el decurs d'una investigació o d'un servei de caràcter reservat han estat descoberts pels possibles delinqüents i perden la operativitat que els donava l'anonimat. O bé, serveix per a qualificar aquelles persones que, per una multiplicitat de causes, entren en una crisi professional i personal i es col·loquen en una situació d'actitud passiva respecte el servei, enfrontant-se als companys i il·lustrant el funcionament de la institució policial.

En ambdós casos, el cremat perd la capacitat laboral, tot i que els dos exemples representen fets de naturalesa ben diferent. Des d'una perspectiva professional-laboral, és la segona accepció la que ens interessa ja que alguns dels seus aspectes, com l'origen i les manifestacions més freqüents, poden servir per aclarir fets i actituds individuals i col·lectives que, sovint, s'interpreten de manera inadequada malgrat que es tracta d'una qüestió que implica tot el col·lectiu policial.

FA REFERÈNCIA A UN ESTAT DE DETERIORAMENT DE LA PERSONA COM A CONSEQÜÈNCIA DE LA PRÀCTICA PROFESSIONAL I EL DESGAST QUE AIXÒ COM-PORTA A TOTS ELS NIVELLS

Els científics socials parlen, en aquest sentit, del burn out, síndrome del cremat o del cuidador descuidat, ja que es produeix fonamentalment en treballs i professions orientades al servei comunitari, d'atenció i ajuda social, caracteritzades per l'alta interactivitat del treballador amb altres persones, receptores del servei. Les definicions giren al voltant de conceptes com esgotament emocional, físic i psíquic; cansanci, fredor i inhibició en l'expressió de les emocions; ansietat amb tendència a la irritació; actituds depressives, malestar, pèrdua de l'autoestima i baixa creativitat; disminució de la implicació en el treball amb el distanciament emocional dels clients, usuaris i companys o respecte la mateixa institució; símptomes i molèsties orgàniques amb absentisme, endarreriments i rotacions en el lloc de treball. Les manifestacions del burn out afecten, doncs, l'estat físic i anímic del professional en concret però s'estenen al conjunt de l'estructura laboral, produint un deteriorament del servei i de la dinàmica general de les organitzacions i institucions més propenses a patir-lo. És específic de l'àmbit laboral, desapareixent o disminuint les seves manifestacions característiques fora d'aquest, de tal manera que es pot diferenciar d'altres síndromes definits en les classificacions psicopatològiques actuals.

LES MANIFESTACIONS DEL BURN OUT AFECTEN L'ESTAT FÍSIC I ANÍMIC DEL PROFESSIONAL EN CONCRET PERÒ S'ESTENEN AL CONJUNT DE L'ESTRUCTURA LABORAL

L'origen del burn out es relaciona amb fets de naturalesa molt diferent, com sol ser habitual en la dinàmica mental i conductual dels individus. Alguns factors són inherents al propi subjecte, depenen de la seva personalitat, les seves característiques psicofísiques i la seva capacitat d'adaptació;

altres són externs, inherents al medi laboral en el que treballa.

Els trets de personalitat més destacables en aquests professionals són una forta inclinació vocacional amb una motivació inicial molt elevada i la tendència freqüent de donar sentit a la vida a través de la professió. La dinàmica de l'individu s'analitza en funció del procés il·lusiós/desil·lusiós, en una sèrie de fases de la vida professional -amb més força en les professions anomenades vocacionals- on els començaments són altament engrescadors i on el neoprofessional es posiciona més en la perspectiva d'allò que imagina que en la realitat de les tasques i funcions quotidianes, amb un índex elevat de motivació inicial que, progressivament, s'adequa a la

PROFESSIONAL

realitat en un procés de maduració positiu en alguns casos, mentre que en altres produeix un seguit de decepcions i frustracions que són assumibles en diferent grau, segons les característiques de personalitat, la funció que es desenvolupa, l'èxit subjectiu, el recolzament rebut, etc.. Intervé també el factor de proximitat/distància emocional que es vincula al tipus i nivell d'implicació en els contactes i interaccions que es produeixen en el treball. El distanciament i la fredor poden aparèixer com una defensa en front els contactes intensos, desagradables o ansiògens propis d'algunes tasques, una autoprotecció psíquica que sovint s'esten a les relacions extraprofessionals. També es fa referència, en la formació del burn out, a la vivència per part del treballador de la falta de resultats, d'èxits, que es produeix en alguns treballs socials en els quals el resultat és intangible o difús, per la seva pròpia naturalesa.

ESTAR CREMAT ÉS UN TIPUS DE CONDICIONAMENT NEGATIU, DINS LES RELACIONS INTERPERSONALS, QUE ES TRADUEIX EN UNA PÈRDUA D'ENERGIES; EN UNA DISMINUCIÓ O EVITACIÓ DELS CONTACTES AMB ELS DEMÉS

En resum, estar cremat és un tipus de condicionament negatiu, dins les relacions interpersonals, que es tradueix en una pèrdua d'energies; en una disminució o evitació dels contactes amb els demés ; fredor en alguns casos i agressivitat i crítica en d'altres, cap a les persones i el sistema laboral; respostes

fisiològiques; sobrevaloració de respostes orgàniques; increment de l'absentisme; disminució de la productivitat i, en general, distorsions en el medi laboral.

Evitar el burn out ha de ser, doncs, un objectiu en la professionalització dels individus que tenen funcions de naturalesa social i cal fer dos ajustaments importants:

- De tipus individual o personal: Sentit de la realitat a l'hora d'avaluar les possibilitats i limitacions individuals i del sistema on s'exerceix la professió, per evitar contínues frustracions. Representa un esforç de maduració i reflexió personal, molt íntim, per situar-se en una realitat, acceptar-la i, segons les possibilitats de cadascú, millorar-la. Cal buscar l'equilibri en el nivell d'implicació emocional en els contactes professionals. Per algunes persones aquest equilibri resulta molt difícil i poden passar de la implicació més absoluta a desentendre's totalment. Ambdues posicions produeixen desgast psíquic i són estats inestables, patològics a llarg termini. Atès que arribar a posicions d'equilibri és molt difícil i que, gairebé tot s'apren per imitació, observar els professionals que ho aconsegueixen pot facilitar la tasca de manera important.

- De tipus organitzatiu: cal analitzar les interaccions sociolaborals més freqüents, vinculades a les tasques específiques de cada lloc de treball; les prioritats passen pels llocs amb un nivell de risc més elevat, amb més urgència o quan hi han contactes amb les víctimes del delictes, amb una interacció constant i perllongada en el temps. Cal una supervisió i direcció acurada de les tasques a càrrec dels comandaments i responsables dels serveis amb un sentit de recolzament social: comunicació, orientació i potenciació dels vincles afectius en el marc de les relacions formals jerarquitzades, sense oblidar la importància del recolzament i la col·laboració d'aquells que ocupen els mateixos nivells de responsabilitat en l'execució del servei.

Els treballs on apareix el fenomen del burn out han evolucionat des de metodologies repressives fins a posicions més tolerants, que incrementen la càrrega mental d'aquells que els executen. Dins de la mateixa policia els canvis socials consolidats impedeixen esplaiar certes emocions però la contrapartida és clara: cal alliberar aquest tipus de professionals de les relacions acumulades quotidianament ja que només des de l'equilibri personal es pot exercitar de manera eficaç la funció que tenim encomanada.

EL GOZO DE SER MOZO

DEDICAT A XAVI MURILLO, COMPANYY

by Critopom i Pelvilbs 03 A DÓNDE VAS? PATATAS TRAIGO

mossos
LA SÈRIE

PRESENTIS A AFERS
INTERNIS, PERÒ JA!

HEM DE PARLAR AMB
VOSTÈ (EN AQUESTA
OFICINA AMB VISTES
AL JARDÍ
BOTANIC)

VOSTÈ NO VA APORTAR
UN JUSTIFICANT
D'INDISPOSICIÓ AMB
EL PRONÒSTIC DEL
METGE...

LI SUSPENDREM
EL SOU PER
UN ANY

O CUMPLIRÀ
UN MISSIÓ PER
NOSALTRES

¿VERDÀ O
SUSTO?

SUSTO,
SUSTO

VOLEM QUE S'INFILTRI
DINS EL PERILLOSO GRUP
DE VEÏNS QUE S'OPosen
A LA CONSTRUCCIÓ DE
LA COMISSARIA DE
BADALONA

A PARTIR
D'ARA VOSTÈ
ES DIRÀ RAFAEL
HEREDIA I
NOMÉS TINDRÀ
CONTACTE AMB
MI

AH!!!
COM SEMPRE!

UNA
SETMANA
MÉS
TARD, A
LA
REUNIÓ
VEÏNAL...

¡AQUESTS
GOSSOS DE QUADR
NO VINDRAN AL
SOLAR ON
S'HI HAVIA
D'EDIFICAR
UN CASAL D'AVIS...

OBLIDI'S DE LA SEVA
FAMÍLIA, EL SEU
TEMPS LLIURE, LA
SEVA CASA...

¡DI QUE SÍ,
RAFAEL!

ADVERTÈNCIA DE
CRITOPORRIS:
FINS AQUÍ VAIG
VEURE LA SÈRIE,
PERQUÈ M'AVORRIA
SOBERANAMENT, I
TENIA COSES MÉS
INTERESANTS A
FER.

PER CERT, SI ESTEU LLEGINT AIXÒ ÉS QUE
HEU TINGUT SORT I NO HEU ESTAT RECLUTATS
PER UNA ALTRA FARSA DEL NEUCAT.

¿PUC USAR EL
TELÈFON PER TRUCAR
A MA MARE I DIR-LI
QUE NO ESTIC
INCOMUNICAT?

SOROLL DE FONTS

Pàgines d'opinió

Envieu les vostres col·laboracions a cat-bcn@ya.com (*)

HISTÒRIA D'UN DISBARAT

CHURRI, SEGONA PART (I ACABEM QUE FA PUDOR)

Be, després de rememorar la matussera actuació dels comandaments del Cos de Mossos d'Esquadra directament implicats en l'afer churri, alhora responsables de la vergonyosa imatge donada per la institució arreu d'aquest país, cal fer un recordatori d'altres aspectes del cas que no han tingut tanta repercussió pública però que són igualment importants. Els protagonistes són també membres del Cos, adscrits a la Divisió d'Afers Interns (DAI) la Unitat més ben remunerada, la més destacada per les seves actuacions sense cap mena de dubte i, no obstant això, mancada del reconeixement públic a la seva labor abnegada i generosa en favor d'un Cos més pur i lliure d'elements indesitjables. En l'afer churri, motivades de ben segur per la ingent quantitat de treball que generen els subjectes corruptes del Cos, la Divisió d'Afers Interns va patir algunes equivocacions que, donem per fet, atès l'elevat grau de competència dels seus membres, no es tornaran a repetir en cap altre expedient disciplinari.

Comencem, per exemple, per la manca d'aplicació de la presumpció d'innocència a l'imputat o sigui, un servidor, l'agent Carles Pérez i Solsona. És desesperant observar com una trajectòria immaculada en aquest sentit com la seguida per la DAI en els expedients oberts fins a la data, es pot veure esborronada per una pífia involuntària deixada anar en un expedient de tant poca importància. Sabem que no ho havien fet mai i segur que no ho tornaran a fer però això no és obstacle per a què, des d'un punt de vista estrictament jurídic, fem alguna petita i humil observació, a partir de la meva ignorància en aquests temes. Cal recordar en primer lloc que la resolució sancionadora centra l'activitat integradora de la conducta típica, tal com diu la sentència (<http://personales.ya.com/raritos/Sentencias/sentchurri.pdf>) en els fets ocorreguts en la Comissaria de Girona el dia 27 de maig de 2001 i en el missatge rebut al mòbil per la persona ofesa pel qualificatiu. En el primer cas, es tracta del moment en què la senyoreta agreujada m'escolta quan dic a un company que la "meva churri m'ha dut a afers interns". La jutge del contenciós-administratiu acomiada el tema ràpidament quan el posa en relació amb l'article 69 b) de la Llei 10/94 de Policia i, molt ajustadament, diu que la falta de respecte que recull el tipus infractor del citat article, "ha de ser acumuladament greu i manifesta, i de forma objectiva". Aquí es veu la lleugeresa amb la que van operar els companys d'Afers Interns, sobrecarregats de feina per l'abundància de conductes impròpies que hi ha avui dia al Cos. A més, mentre que la resolució sancionadora ressalta l'animus jodiendi que em va animar a l'hora d'expressar el macarrònic epítet sobre tant honorable senyoreta, la sentència del jutjat diu que de l'expedient no es desprèn l'existència d'aquest ànim en la meva persona. Per recolzar aquest raonament, la sentència destaca el fet que la respectable damisel·la no va fer cap esment de l'incident el dia 29 de maig, dos dies després, en una primera declaració, i

Envieu els escrits signats i amb DNI, amb la indicació, si escau, del pseudònim. El CAT es reserva la publicació dels anònims.

només va treure el tema quan l'instructor li va preguntar sobre la qüestió el dia 12 de juliol, quasi dos mesos més tard. La memòria, companys, és infidel com un mal amant. En qualsevol cas, la jutge considera que no resta suficientment acreditada la conducta infractora i deixa sense efecte la sanció. Per la meua part, passaré pel damunt dels significats del mot en qüestió doncs s'ha fet prou conegut i famós -surt en anuncis de la tele- com per a prescindir-ne.

La segona imputació del plec de càrrecs, com ja s'ha dit, era la recepció d'un missatge ofensiu en el mòbil de la virtuosa dama, que només van veure l'afectada i el seu ex-xicot, sense que es faci referència a unes altres proves. La jutge, que demostra tenir més llums que altres operadors jurídics implicats en el tema, finalitza dient que no n'hi ha prou per desvirtuar la presumpció d'innocència, sobretot si es té en compte l'article 67 de la Llei 10/94, que "recull les diferents qualificacions de les faltes comeses pels membres del Cos de Mossos d'Esquadra en l'exercici de les seves funcions i no al marge de les mateixes en la seva vida privada". Em pregunto si no serà la primera vegada que una unitat d'Afers Interns treu profit d'un banyam i aconsegueix encabir-lo en un tipus disciplinari, la qual cosa diu molt sobre l'origen de les normes que regulen els deures dels mossos i els assumptes que ocupen a la DAI. Amb l'afició que tenen a la casa per publicar decrets i ordres de tota mena, al punt de regular la llargada de les patilles dels agents masculins, també poden publicar una ordre que eviti aquestes penoses situacions.

A més, vist l'expedient de què he estat objecte, la seguretat jurídica i la imatge dels mossos reclamen una regulació que adapti les diferents situacions de la vida quotidiana. Per exemple, quines conseqüències pot tenir el fet de posar les banyes a un inspector? És educat fer un trio amb la dona d'un caporal si el tercer és un sergent i la dona una agent? És correcte des del punt de vista disciplinari que, en ple acte sexual, insultis la teua parella -per exemple, puto/a, zorro/a- si és, alhora, un/a superior jeràrquic? És normal proposar relacions a un inferior jeràrquic si sabem que li agraden les parafílies? En fi, es pot comprovar que hi ha un munt de situacions quotidianes que poden abocar a un expedient disciplinari només per la manca de normativa adequada, cosa que pot deixar el mosso/a amb el cul, mai millor dit, enlaire.

La resposta a cadascuna d'aquestes importants qüestions mereix una reflexió per part dels nostres polítics i de totes aquelles persones que volen que el Cos de Mossos d'Esquadra sigui una institució irreprotxable. La imatge dels membres del Cos es projecta en totes les seves actuacions i, atenent als objectius d'aquest expedient disciplinari sembla, i estic d'acord, que també ha d'ésser impecable des del punt de vista reproductor. Això es pot aconseguir si hi ha una normativa que serveixi de guia per a les intervencions en aquesta àrea, respectant el conducte reglamentari i diferenciant entre les funcions privades i les professionals dins de l'escala jeràrquica. La participació del col·lectiu amb una campanya del tipus ponselo-pontelo també tindria efectes positius per alertar dels efectes de la promiscuïtat uniformada, complementat amb un estudi estadístic anònim: quin grau de l'escala jeràrquica ocupa? Nota que li pesa més el cap darrerament? Té problemes al passar per les portes? En fi, tinc constància de la preocupació oficial sobre el tema i només espero que els responsables polítics concretin les mesures per evitar un nou ridícul i que mig país se'n foti de nosaltres fent amb la mà un senyal conegut universalment. Ja ens ho deien fa temps: la feina ben feta no té... Apa churris, ens veiem.

Carles Pérez i Solsona
Agent del Cos de Mossos d'Esquadra

LA LACA QUE RIE II (A 10 ATMOSFERES DE PRESSIÓ)

La majoria d'ofertes polítiques em fan pensar en determinades formes de publicitat, potser perquè avui en dia no estan gaire allunyades l'una de l'altra. Veig l'anunci d'un rellotge de gamma alta que diu que està garantit fins a les 10 atmosferes i em pregunto quants, entre els afortunats posseïdors d'aquesta meravella inútil, estaran en condicions de verificar si es compleix la condició anunciada pel fabricant. Em recordo de la publicitat dels aparells de video de fa uns anys. Aleshores, un dels reclams més repetits pels anuncis era la possibilitat de gravar fins a x programes durant 1 any. Mai vaig saber qui podia fer ús d'aquest prodigi de la tècnica, però encara va ser pitjor quant vaig conèixer una persona que s'havia comprat un dels primers aparells que gaudia d'aquesta possibilitat i, tot cofoi, destacava pel damunt de totes les característiques de l'aparell la que li permetia gravar 7 programes diferents fins a 1 any. La persona en qüestió era un treballador de la construcció que cada dia anava a la feina i tornava a casa seva i les úniques vacances que feia les passava a casa seva. Durant molt de temps em vaig preguntar si aquesta persona faria algun viatge de llarga durada només per poder programar l'aparell ni que fos amb unes setmanes d'antelació, comptant amb la fidelitat de la programació de TV.

Quan el nostre heroi, l'Arturet, proclama la necessitat de reformar l'Estatut de Catalunya no puc deixar de pensar en tots aquests anuncis. No ho dic perquè pensi que l'Estatut ja està bé com està perquè, com tota obra humana, segur que és millorable, sinó pel fet de què estic convençut que em vol vendre algun altre producte fent servir el senyal publicitari d'un augment de les prestacions estatutàries, i no ho acabo de veure ben clar. Ara, en espera de la decisiva batalla electoral, després d'haver vist les orelles del llop, l'hereu surt a l'escenari i fa una proclama de catalanitat amb una interpretació moderna i sui generis de les quatre taques de sang. Tal com li passava al paleta del video, una part de catalans perden de seguida la baba davant la possibilitat de refundar una nova terra plena de llet i mel gràcies als manaments del sagrat Estatut i és Ell, l'Arturet, qui baixa amb la bona nova des de les altures immaculades del Canigó. Deu ser això el que devia enlluernar els britànics de The Guardian, que van qualificar "d'històric" el discurs del "nou jove líder". Clar que, fiar-se'n d'una gent que es passen el dia bevent cervesa per després anar darrera de les guineus no sembla saludable. Crec més aviat en la perversió de la política, que exhibeix obscenament la capacitat d'alienació del personal a l'abric de l'agitació demagògica. D'això en sap un munt el campió Artur, que ha tingut un dels millors mestres en el seu cap de consellers i n'ha resultat un alumne avantatjat, com ho demostra el fet de què es gastin 1,7 mil·lions d'euros per una embafadora i llefiscosa campanya de propaganda on Catalunya sembla sortida d'una pel·lícula Disney. Per algú que ha treballat amb personatges tant sinistres com Prenafeta, gastar-se aquesta quantitat no ha de representar cap problema. Són diners públics? Tant se val, el que compta és "enviar un missatge d'autoestima i confiança en les nostres expectatives", com diu el nostre protagonista. Amb tot el que tu t'estimes, Arturet, necessites més missatges? Ara veig clar que amb la publicitat que et feia en Miquel Puig a TV3 no n'hi havia prou i entenc perquè el vas fer dimitir. Està clar que ell no veia el món des d'un tub de dentífric. Per la meua part, tampoc dubto que siguis impermeable fins a les 10 atmosferes de pressió, o més, i programable tota la vida, Arturet meu.

CAT

VAL D'ARAN, "O SEA", BAQUEIRA, SENSE DISPOSITIU TAMBÉ ÉS UN "KAOS"

Pensàvem que havent-se anul·lat el "Dispositiu Reial" pel tema del chapapote, enguany la cosa aniria més bé i seria més tranquil·la.

Però no!!!. Tot i que ja no esperàvem l'arribada massiva de personatges, ni del circ i pallassos que els envolten; algú va pensar que l'aplicació del dispositiu pel que fa a l'estacionament de vehicles podria amagar el problema de manca d'infraestructures viàries i d'aparcament que hi ha en l'accés a la macro estació. I es clar, la Casa no ha volgut deixar perdre la oportunitat de quedar bé amb els empresaris locals.

Tenim dues patrulles hipotecades, quatre agents, controlant els accessos a pistes i ordenant l'estacionament, així s'ha de retirar i denunciar tots els cotxes mal estacionats, els Mossos hem de posar, treure i col·locar bé el conejat, la grua que retira els cotxes mal estacionats és de l'estació d'esquí Baqueira-Beret. No fer-ho significa la impossibilitat de passar les màquines llevaneus i els vehicles llançadora per la zona, caos circulatori. Aquesta grua ens fa el "favor" de retirar els vehicles no cobrant el servei.

Durant totes les vacances de Nadal es va treballar a la zona, però després tot s'ha relaxat. Amb això vull dir que hem estat treballant per res, el problema no es soluciona amb nyaps d'aparador.

Carreteres de la Generalitat, titular de la via on es troba l'estació d'esquí, no vol saber res de la problemàtica existent, diu que ells no tenen cap problema al lloc i que per això no posen conejat.

Els cons els ha posat l'Ajuntament de Naut-Aran, la grua i els "gruers" son de la estació d'esquí Baqueira-Beret i de l'Ajuntament a temps partit, els "Vigilants pseudo-privats", es dir, els mossos, els ha posat la casa, de franc, paga el contribuent, i a algú li donaran un pernil o una medalla.

Fer aquest servei es un malbaratament de recursos públics i no soluciona el problema de fons, que com ja he dit passaria per que Carreteres de la Generalitat i l'Estació d'esquí fessin millores en les infraestructures (l'Ajuntament hauria de sol·licitar amb cada ampliació de l'Estació d'esquí una determinada quantitat de places d'aparcament).

En definitiva, vull dir que qui s'ha de reunir per posar solució al problema no es reuneix i qui acaba pringant, com sempre, som nosaltres.

PD: Gràcies als coneixedors de la veritat suprema, als qui heu vist la llum, ja que gràcies a vosaltres cada any anem a pitjor i qui us pengeu les medalles sou vosaltres.

Albert Figueras

Delegat del CATME a la Val d'Aran

EL COLOSO EN LLAMAS

El cos creix a un ritme vertiginós, cada any surten mes de mil places d'agent, ja que la Generalitat necessita a tota presa assumir el màxim de competències, sigui com sigui, "caiga quién caiga" i "pese a quién pese", per tenir l'ho abans possible la seguretat pública de Catalunya o la inseguretat, si tot segueix com fins ara

Llavors, si un comença a pensar, arriba a la conclusió que la presa no es bona companya de viatge i en el cos de Mossos d'Esquadra evidentment que tampoc.

Això vol dir que, de les mil cent persones que aproven la E.P.C., si afegint que el joves de

CAT-ME

Catalunya tenen altres opcions de treball, que el 80% ho fa per interessos econòmics i la Generalitat no es pot permetre augmentar el percentatge de suspesos per promoció (que si no me equivoco esta en el 10%) ja que no arribarien a les xifres previstes per assumir totes les competències encara que la D.G.S.C. sàpiga que aquesta xifra es molt baixa, es converteix tot plegat en una autèntica bomba de rellotgeria que un dia o un altre té que esclatar per força.

Si apliquen només una mica de sentit comú, tots podem observar diàriament com es treballa al carrer per part d'algún grup de companys, com ens fan treballar o volen que treballen els nostres polítics i els comandaments de més alta graduació, i per si en tenint prou, s'afegeix a la festa la Brigada d'Aferns Interns amb els seus expedients del tipus: no portar la gorra posada en alguna intervenció mogudeta, portar samarretes que es veuen una mica per sobre de l'últim botó de la camisa, si has fet cinc minuts més de l'hora prevista pel teu dinar, etc, etc, etc...

Us preguntareu del perquè de tota la paraulada anterior, es molt senzill. Quan passes el període de practiques, als dos anys següents ja pot optar per les places de caporal, ascendir i portar uns galons molt macos, que de moment no es gaire difícil, inclòs m'ha atreviria a dir que es "fàcil".

Segons la meva opinió particular hi ha diverses maneres de ser caporal (també es pot aplicar a les superiors graduacions) tal com he deduït i he pogut observar durant aquests anys al cos:

- 1) Estudiar el temari, arribar al psicotècnic i ser una persona que passa desapercebuda a ja on vagi.
- 2) Estudiar el temari, arribar al psicotècnic, ser un bon noi, que mai dona problemes a la casa i s'en passa tot el que li donin.
- 3) Estudiar el temari, arribar al psicotècnic i tenir una excel·lent relació amb els teus comandaments i amb el que no son comandaments però manen molt.
- 4) Estudiar el temari, arribar al psicotècnic i no fotre ni brot: ni detinguts, ni comissos, ni judicis, ni denuncies, que no t'hagin denunciat mai per alguna intervenció al carrer, més aviat passejar amb el cotxe patrulla i poguer presumir de ser mosso.
- 5) Estudiar el temari, arribar al psicotècnic i treballar de policia com deu mana, fer la teva feina ben feta, donar un bon servei al ciutadà, malauradament es l'opció menys triada pels avaladors. Es llàstima que els que treballen bé sel's hi posi tant difícil.

Pujar tant ràpid pot ser bo o dolent segons com ho mirem, però lo correcte seria tenir una bona base de carrer, d'O.A.C., etc per després poder conèixer com comandar a un grup de persones, que tu com a no caporal, sergent, etc ja ho has fet i et dones compte de com s'ha d'actuar i dels motius pels quals de vegades actues d'una manera concreta al carrer.

Per això hi ha individus concrets dins del nostre col·lectiu, que pujant quan porten dos anys de mosso, l'hi donen un angle daurat que es posen a dalt dels hombros o sota el cap com es prefereixi, i fan la vida impossible a uns agents que estan sota el seu comandament, que fan la feina ben feta, que donen més del que deberien donar, perquè a la fi ningú els agrairà res del que estan fent.

Aquests individus concrets que a sobre de ser uns incompetents a la seva feina, pugen a base d'endolls i ells saben que seguiran pujant, la qual cosa els fa ser més fermes en el seu camí de l'absurd, l'ignorància i la intolerància.

Que podem fer amb aquestes persones en les que tenint que treballar, que van canviant de destí i per desgracia per tots, la seva espasa de Damocles caurà sobre mes companys innocents i que a l'hora d'anar a la feina es convertirà en un suplici.

Però apart de tot l' anterior, encara es permeten el luxe d' anar cridant als companys que es troben realitzant tasques a comissaria, prohibir d' anar a pendre cafè pel matí amb l' amenaça d' obrir expedient i el més greu: quan els hi demanes recolzament en una actuació, no es presenten al lloc, posant excuses de mal pagador. Això em sembla vergonyós, depriment i de jutjat de guàrdia.

El mes "rocambolesco" es quan preguntes, quan vols explicacions, encara hi donen la volta, parlen amb el seu superior dient que els agents s' han revelat en contra d' ell, (d' ells) i Com al col·legii

Algú de vosaltres no es creurà la historia, però es real com la vida i crec que dèspotes, prepotents i mal educats ja el tenint al carrer tots el dies.

Per finalitzar i per sort, cada vegada pugen més comandaments que porten força temps al carrer; segur que amb ells treballaren molt millor i tot agraiem tenir al costat un company, una persona a la qual ens puguem adreçar amb tota tranquil·litat i confiança.

PD: Aneu en compte: si aquest individu apareix de cop i per sorpresa a la vostre comissaria, i i comunicar amb la policia més propera i

Amics, seguirem caçant fantasmes...

Ghosts Buster

NO ÉS AIXÒ "COMPANYS DE LA VIU-VIU", NO ÉS AIXÒ... (FER LA VIU-VIU = FER DOBLE JOC)

Pels "companys" que fan la "viu-viu" sobre el tema de trànsit. Només dir-vos que per la vostra manca de constància i el vostre degoteig de denúncies l'únic que aconseguireu és que la resta de companys que estem al 100% amb la mobilització no recuperem mai més la nostra il·lusió pel treball si és que al final no aconseguim les nostres reivindicacions.

No és això "companys de la viu-viu", no és això...

També esteu perjudicant a la resta de companys del Cos ja que si nosaltres no aconseguim que se'ns doni el què és nostre tenint les eines de les que disposem: Com s'ho hauran de fer la resta de companys per fer que l'Administració (sorda per naturalesa) se'ls escolti?

No és això "companys de la viu-viu", no és això...

Ara , per llarg que sigui, hem de fer que l'Administració deixi el seu autisme i ens escolti. El gener vaig escoltar una entrevista que se li feia a la consellera Núria de Gispert al programa "El matí de Catalunya Ràdio. En aquesta entrevista, el sr. Bassas li preguntava sobre quin era el motiu pel qual els mossos es queixaven de les seves condicions de feina i si eren certes les mancances a nivell logístic que tenien els mossos de trànsit. Doncs bé, la sra consellera, va contestar que tot era un muntatge dels sindicats per tal de fer-se veure pel seu afany de protagonisme. Va dir que els mossos no patim de cap mancança destacable. Com pot dir això en públic quan coneix perfectament l'estat actual del col·lectiu? Com us sentiu vosaltres "companys de la viu-viu" davant aquestes declaracions? De veritat creieu que no val la pena lluitar pel que és nostre?

No és això "companys de la viu-viu", no és això...

Molts de vosaltres "companys de la viu-viu", teniu un discurs de reivindicació i després,

CAT-ME

alhora de estar d'operador de ràdar o fent controls preventius, sou els primers en caure en el parany i en la manca de coherència amb el que aneu dient a la resta de companys. Fins i tot us poseu amb els cascs i els cinturons.

No és això "companys de la viu-viu", no és això...

També conec algun cas de gent que estant d'agent era d'allò més reivindicatiu i que una vegada aconseguit el galó de caporal han canviat totalment la seva postura. De veritat val la pena vendre's per tal d'aconseguir el galó en aquestes condicions?

Si creieu que per ser "bons minyons" la "casa" ho tindrà en compte alhora d'ascendir-vos crec que se us ha escapat alguna dada des de que esteu al Cos sobre el funcionament, ara per ara, del mateix.

No és això "companys de la viu-viu", no és això...

Potser no veieu que sou vosaltres qui esteu fent la "feina" a la casa? Planteu-vos d'una puta vegada i deixeu de fer el doble joc! Vosaltres sou el que més mal pot fer a la nostra mobilització. Deixeu d'anar amb el cul apretat i poseu-li un parell, collons.

Això sí. Segur que quan aconseguim les nostres reivindicacions sereu els primers en explicar a les promocions que arribin darrera, com ha estat de dura la lluita.

Bé "companys de la viu-viu". Qui se senti al·ludit per aquest escrit ja sap el que hi ha. Jo penso seguir fins al final amb el que hem començat.

COMPANYS!!!

||*|| NI UN PAS ENDARRERA ||*||

Kopito

MES QUEIXES...!

**Teruel existeix i
investigació
també!**

Tots sabem que últimament que la cosa no va gaire bé! Les excuses, o perdó, volia dir els motius són les necessitats del nou desplegament, les festes, els concursos i d'altres que ja no recordo.

Però és que la cosa és encara pitjor, em sap greu com s'enganya a la gent amb estadístiques que no direm arreglades però que si direm que depen de qui les llegeix tenen un color o un altre! I la manca flagrant d'efectius policials als carrers?

I encara que per altres companys coneixo d'algunes problemàtiques de seguretat ciutadana i trànsit, el pastís que hi ha muntat amb investigació comença a estar passat! Els casos s'apilen i no es poden treballar, tant els interessants com els pastissets, fa temps que no recordo que és allò d'investigar, i a sobre has de vigilar de salvar el cullet, per si un cas algú te ganés!

I la problemàtica no és gaire diferent a la de les restes d'especialitats: cada vegada hi ha menys gent (digui lo que digui les RLT), els pocs mitjans operatius estan a Bcn i sempre estan ocupats, la estadística i les DPO maten allò per lo que volia lluitar, l'especialització dels manguis és inversament proporcional a la nostra (es a dir, de vegades res a fer) i allò que sempre diem que si no és per la gent, cada vegada és perd més!

La moda més actual és la de crear quantes més unitats o grups d'anàlisi i enllaç millor, si sabessiu quantes voltes dona un ofici fins que arriba al seu destinatari, i després ha de tornar clar (això si ningú sap quant preguntes per ell encara que porti 10 segells d'entrada).

I a sobre tenen la barra de demanar més!

Desitjo que la cosa canviï, ja sigui amb un canvi polític o que algú que tingui més coneixements i ganes comenci a tirar del carro!

Salut a tots i molta sort!

CAT ESPORTIU

I CAMPIONAT DE BÀSQUET 3X3 AE-CAT.

El passat dia 10 de desembre vàrem celebrar al gimnàs ALFA 5 de Barcelona aquest apassionant campionat que va contar amb la participació de 8 equips, que van desplegar un altíssim nivell de joc, fins i tot espectacle.

Això no desmereix la participació de conjunts més modestos que vàrem acceptar de bon rotllo i sense complexos la condició de dignes sparrings.

Varen arrasar i quedar campions els Barnatinaikos, seguits dels Vividors Demenfis, únic equip mixta de la competició, i tercers els Excelsos.

El trofeu al màxim encistellador va ser per a en Josep Tejero dels Barnatinaikos. Mentre que el premi al MVP se'l emportà Santi Royo dels Demenfis.

Per últim agraïments a la gent del AE 3 que van portar molt be els temes organitzatius, a l'sponsor ISOSTAR i al Gimnàs ALFA 5 per la seva amabilitat.

Esperem poder tornar a repetir la experiència properament, aquest cop si pot ser amb més equips, cosa que ens permetria muntar 12 hores de bàsquet.

Els guanyadors reben el trofeu de mans de la Mónica Saltor

LA PARTICIPACIÓ OFICIAL ALS JOCS MUNDIALS DE POLICIES I BOMBERS.

Hem rebut missatges dels nostres afiliats en les que ens mostren la seva disconformitat amb com esta portant la casa el tema de la participació dels mossos en els jocs.

Des del CAT creiem que certament es vergonyós que com sempre el mosso hagi d'anar pels llocs amb una "sabata i una espartdenya", que s'hagi d'avançar cadascú el pagament de la inscripció i la resta de despeses que es generin, que no hi hagi garanties de devolució, ni un programa ni unes facilitats clares per a l'entrenament i la preparació.

Tampoc veiem massa clar la obligatorietat de pertànyer al club Esportiu dels Mossos, entitat privada presidida del nostre cap i guia, i d'haver de pagar quota. Hem demanat repetidament de reunir-nos amb la casa des de setembre i encara esperem resposta.

La qüestió no es si la despesa d'un "divertimento per a funcionaris" ha de ser sufragada per fons públics o privats, estem parlant de representativitat agradi o no, de països i d'institucions, i tothom per més progre i apatrada que sigui, aprecia la pulcritud i preparació d'un escamot de la policia muntada del Canadà per sobre de les llànties d'un descamisat i llefiscós policia de fronteres de república bananera.

Queda poc temps i la empresa torna a quedar en evidència, un cop més una oportunitat de fer be les coses, perduda.

CAT ESPORTIU

ESPORTS D'AVENTURA

Estimats companys enguany s'estàn realitzant els jocs de policies i bomber, no sé si estareu d'acord pero proposo la creació d'unes quantes proves dins aquest jocs on en edicions posteriors i donades les poques ganes de negociació de la casa podriem participar amb ventat ja sobre d'altres cossos i on sense dubte quedarem els primers, Anims i apunteu-vos!!

Les proves son:

El neving:(has d'aguantar una nevada considerable amb una jaqueteta/rebequeta. La prova dura entre 12 i 18 hores i no es permet menjar).

El accidenting: (has de realitzar un servei d'assistència en un accident de trànsit en revolts de nit sense lots ni bateries fiables).

El restauranting: Has d'entrar a restaurants i aconseguir que et donguin de menjar un menú amb 3 euros.

El romanenting (et poden cridar en qualsevol moment dels jocs per realitzar una prova, i no anar et suposa la desqualificació directa dels jocs.)

Les 16 hores rally-revolt (aquesta prova es privada però finalment s'ha acceptat, no es pot anar acompanyat ni tampoc es pot cagar)

El tretencaixing (has d'intentar fer un trasllat d'un pres perillos i autolesionat amb nomès un company sense rebre un tret per la esquena) Compte! company, si estàs en practiques i et donen quedas desqualificat totalment dels jocs.

El acosing: (Té dues parts) En la primera t'acorrallen uns companys de la organització que son tan o més llestos que els jutges i t'acusen de delictes vulnerant la teva presunció d'innocència. La segona et traslladen forçosament al lloc més llunyà del pais per que tornis com puguis.

El Irpefing: Es tracta de que et notifiquen per sorpresa que passaràs un nadal sense la bufanda (Guanya el que possa més cara de tonto)

El obliding: Es una de les proves més dures i difícils, donat que nomès es dona en el cas de mort o accident greu del participant durant les proves. Es tracta de que el participant i sobre tot la seva familia del participant hagi d'apareixer en segon plà el dia després de l'accident darrera de politics i comanaments que s'han de fer la foto, i posteriorment ser oblidats pels mateixos que mai més voldrà saber res d'ells.

El Varquinsing (opcional i no puntua): Es tracta de assajar algunes proves per la organització per edicions posteriors (paguen a mil i poc la hora!!)

NI UN PAS ENDARRERA - PER UN TREBALL DIGNE!

KANNA KOIYA

B & G NUNCA MAIS

MILERS DE MOSSOS MOBILITZATS, CANVIS D'HORARI, DE SON, DE MENJAR BUSCAR CANGUR, COMPRAR-SE UN POLAR I TOT EN 4 HORES... I NO ES COBRA UN DUAD. S'ACTIVA EL DE NEU, CAP.

EL CAT A CAT RÀDIO

ES MOSSOS DE TRANSIT ESTAN CALENTETS I BEN ABRIGATS

TENIM DUES TRUCADES DELS DIEWTS QUE DIWEN QUE NO TENEW ROBA

BASAS QUE TE FASAS!! SAPS QUE U HA PAISAT AL WIDMING? PUES AL LORITO!!

SI JO ET DIC QUE TENEW ROBA... EW TENEW I PUNTO!!

ANNUNCI

MAS DE 1100 PLAZAS

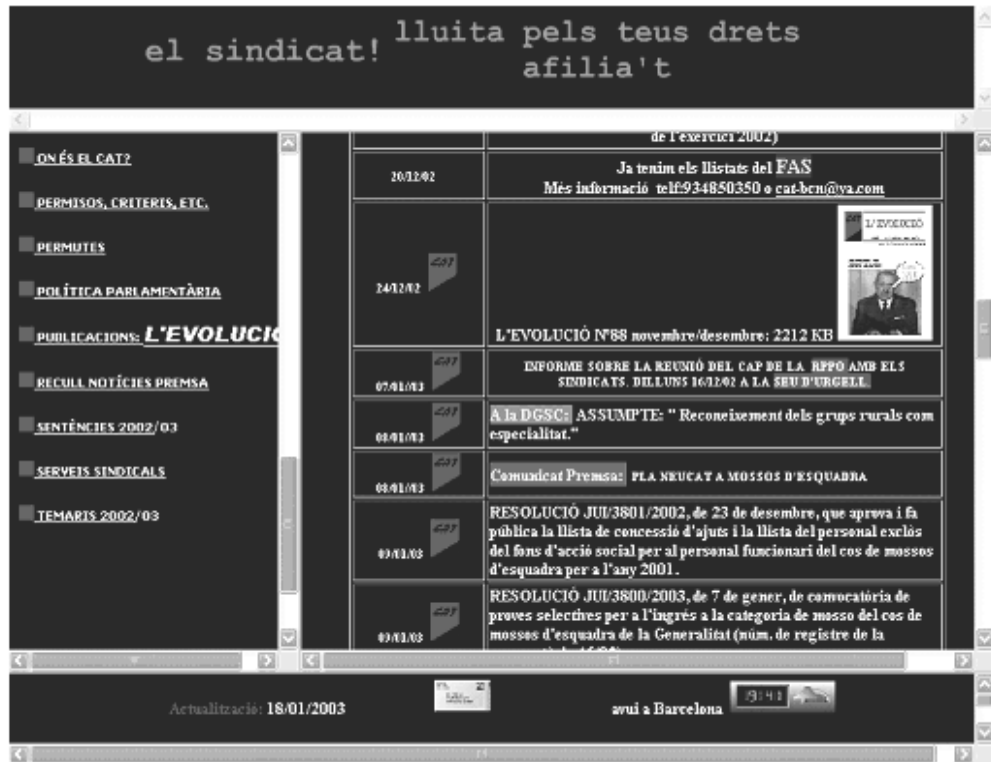
SERVEIS DEL

A INTERNET:

RECURSOS PROFESSIONALS,
TEMARIS, INFORMACIÓ
ADMINISTRATIVA...

NO ET DESPISTIS!
CONNECTA'T AL CAT!!

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS